

วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี

ปีที่ 20 ฉบับที่ 4 เดือนเมษายน ถึง ธันวาคม 2567

แนวทางการสร้างแรงจูงใจในการทำกิจกรรมของนักศึกษา

คณะโลจิสติกส์และซัพพลายเชน มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

GUIDELINES FOR CREATING MOTIVATION FOR STUDENT ACTIVITIES

IN THE SCHOOL OF LOGISTICS AND SUPPLY CHAIN,

SRIPATUM UNIVERSITY-CHONBURI CAMPUS

นาวพล เกษมธรรณันท์*

Nawapon Kasamtaranan*

สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน คณะโลจิสติกส์และซัพพลายเชน

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

Logistics and Supply Chain Management, School of Logistics and Supply Chain,

Sripatum University-Chonburi Campus

*Corresponding Author e-Mail: nawapon.ka@chonburi.spu.ac.th

(Received: 2024, March 20; Revised: 2024, June 7; Accepted: 2024, June 13)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมของนักศึกษาและเพื่อศึกษาแนวทางในการสร้างแรงจูงใจในการทำกิจกรรมของนักศึกษา มีวิธีดำเนินการวิจัยโดยใช้แบบสอบถาม และการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อรวบรวมความคิดเห็นของนักศึกษา มีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาคณะโลจิสติกส์และซัพพลายเชน มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี จำนวน 200 คน ด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่ม กำหนดแนวคำถาม/ประเด็นการสนทนา โดยเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญ (Keys Informant) จำนวน 5 คน ที่ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) มาสรุปและวิเคราะห์ข้อมูลตามประเด็นที่กำหนดโดยการพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัยพบว่าแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามี 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการยอมรับจากสังคม ด้านความพึงพอใจ ด้านความภูมิใจในตนเอง และด้านประโยชน์ที่จะได้รับ และแนวทางการสร้างแรงจูงใจในการทำกิจกรรมของนักศึกษา ได้แก่ การออกแบบกิจกรรมที่เสริมสร้างความสามัคคี การส่งเสริมให้นักศึกษาพัฒนาตนเองเพิ่มขึ้น การเสริมสร้างความภาคภูมิใจให้นักศึกษาและการประชาสัมพันธ์ หรือสื่อสารเพื่อสร้างการรับรู้ถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการทำกิจกรรม

คำสำคัญ: กิจกรรมของนักศึกษา; แรงจูงใจ; คุณลักษณะของบัณฑิต

ABSTRACT

This research aimed to investigate student participation in activities and explore strategies to motivate them in engaging in those activities. The research methodology involved the use of questionnaires and focus group discussions to gather the students' opinions. The sample group, obtained by Simple Random Sampling method, consisted of 200 students from the School of Logistics and Supply Chain at Sripatum University-Chonburi Campus. Statistical tools included means, standard deviations, and data from group discussions gained from five key student informants who were selected by purposive sampling. The data were summarized and analyzed according to predefined themes using content analysis.

The study findings revealed four dimensions of motivation for student participation in activities: social acceptance, satisfaction, self-esteem, and perceived benefits. Strategies to enhance motivation included designing activities to foster camaraderie, promoting self-development among students, boosting students' pride, and engaging in public relations or communication efforts to raise awareness of the benefits of participating in activities.

Keywords: Student Activities; Motivation; Graduate Characteristics

บทนำ

ศตวรรษที่ 21 เป็นยุคใหม่ของการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจที่มีการขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมมีเป้าหมายในการลงทุนทรัพยากรมนุษย์ โดยสถาบันการศึกษาเป็นกลไกในการผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะตรงตามความคาดหวังของสังคมและตลาดแรงงาน สำหรับการผลิตบัณฑิตของสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ได้ตระหนักถึงความสำคัญของคุณลักษณะบัณฑิตและคาดหวังผลิตบัณฑิตให้มีคุณสมบัติและคุณลักษณะที่เหมาะสม สามารถปฏิบัติงานในวงการธุรกิจและอุตสาหกรรมได้ ซึ่งจะส่งผลต่อเศรษฐกิจและการพัฒนาประเทศโดยคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ได้แก่ การสื่อสาร การแก้ปัญหา การทำงานเป็นทีม ความสร้างสรรค์ การคิดวิเคราะห์ การมีคุณธรรม จริยธรรม ภาวะผู้นำ การบริหารจัดการ การตัดสินใจ การเรียนรู้ด้วยตนเอง การปรับตัว และการจัดการตนเอง (จิตยาภรณ์ เขาวรากุล, 2563, หน้า 100) การที่สถาบันการศึกษาจะผลิตบัณฑิตให้มีคุณสมบัติด้านต่าง ๆ นั้น จำเป็นต้องมีพันธกิจที่ต้องเชื่อมโยงไปยังพันธกิจต่าง ๆ สามารถแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ กิจกรรมพัฒนานักศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐาน และการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้รับการสนับสนุนจากสถาบัน (สุรัชย์ ทูหมัด, 2561, หน้า 27)

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี เป็นมหาวิทยาลัยที่มุ่งเน้นการให้ความรู้ผ่านการสอนจากอาจารย์ที่มีคุณภาพและการทำกิจกรรมโดยให้นักศึกษาเป็นผู้ปฏิบัติและฝึกฝน มหาวิทยาลัยได้มีการ

กำหนดภาระงานด้านการจัดการศึกษาให้นักศึกษามีคุณภาพด้านจริยธรรม (Ethics) ที่แสดงออกถึงจิตสำนึก ความรับผิดชอบต่อผู้อื่นที่ร่วมงานหรือผู้ร่วมทำกิจกรรมและสังคม โดยคณะโลจิสติกส์และซัพพลายเชนได้จัด กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้นักศึกษามีส่วนร่วม แต่พบว่าการมีส่วนร่วมยังไม่เป็นที่น่าพอใจ และการศึกษาเพิ่มเติม พบว่าขาดการสื่อสารที่ให้เห็นถึงประโยชน์ที่ได้รับ ขาดแรงจูงใจในการร่วมกิจกรรม (มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี, ออนไลน์, 2567) ในงานวิจัยของ ปุณณวัชร วิฑิยมญลักษณ์ (2563, หน้า 95) ที่ศึกษาแนวทางการพัฒนาแรงจูงใจให้นักศึกษาเป็นนักกิจกรรมนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่าแรงจูงใจภายใน ได้แก่ ความชอบส่วนบุคคลและความต้องการพื้นที่ในการแสดงออก ความท้าทายในการ พัฒนาตนเอง ความต้องการเป็นที่ยอมรับในสังคม และแรงจูงใจภายนอก ได้แก่ นโยบายการพัฒนานักศึกษา และการสนับสนุนจากคณะวิศวกรรมศาสตร์ อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน และความต้องการของผู้ประกอบการ ยังพบว่าภูมิลำเนา รูปแบบกิจกรรมที่เหมาะสม การได้รับการดูแลจากรุ่นพี่ผู้จัดกิจกรรม บรรยากาศภายใน กิจกรรมที่มีความอบอุ่นเป็นกันเอง และความประทับใจครั้งแรกที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมเป็นแรงจูงใจที่ส่งเสริมให้ นักศึกษามีความต้องการเป็นนักกิจกรรม

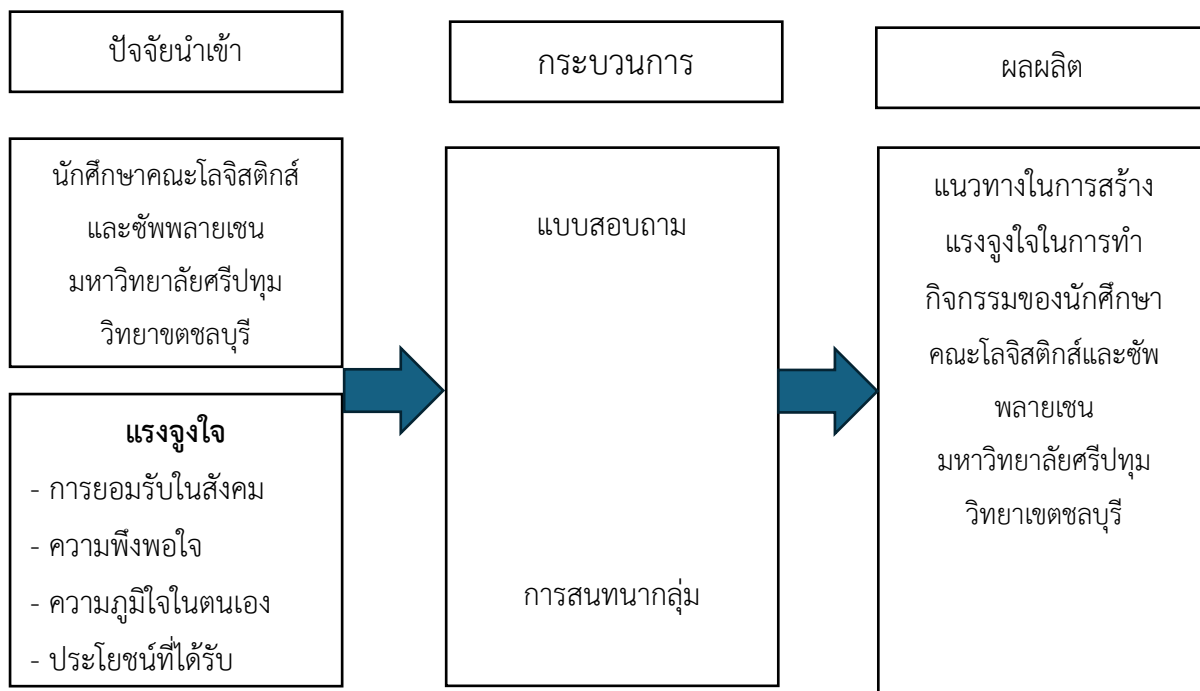
จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมและศึกษาแนวทางในการ สร้างแรงจูงใจในการทำกิจกรรมของนักศึกษาคณะโลจิสติกส์และซัพพลายเชน มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขต ชลบุรี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมของนักศึกษา
2. เพื่อศึกษาแนวทางในการสร้างแรงจูงใจในการทำกิจกรรมของนักศึกษา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน คณะโลจิสติกส์และซัพพลายเชน มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี มีจำนวน 4 หลักสูตร (สำนักงานทะเบียน, ออนไลน์, 2566) รวมทั้งสิ้น 418 คน แบ่งเป็นนักศึกษาหลักสูตร 4 ปี รอบปกติ จำนวน 341 คน หลักสูตรเทียบโอนรอบปกติ จำนวน 77 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของ Krejcie & Morgan (1970, หน้า 609) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 201 คน แต่ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 200 คน ซึ่งความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้น 0.5 % ไม่มีผลกระทบต่อความแม่นยำของผลการวิจัยอย่างมีนัยสำคัญ (Morris, Selman, Zamora & Khan, 2011, p. 3) ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสนทนากลุ่มเป็นตัวแทนนักศึกษาที่ได้รับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งคณะกรรมการนักศึกษาประจำรุ่น จำนวน 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่สร้างจากการทบทวนทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำการทดสอบเครื่องมือก่อนนำไปเก็บข้อมูลจริง โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามเทียบกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้ (IOC: Index of Consistency) ซึ่งผลค่า IOC=.96 และทดสอบความเชื่อมั่น (Cronbach's alpha coefficient; α) ได้ค่าความเชื่อมั่น=.98

ในการสนทนากลุ่ม ดำเนินการกำหนดแนวคำถาม/ประเด็นการสนทนาที่กำหนดคำถามปลายเปิดในแบบสอบถาม นำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถามหลัก การสนทนากลุ่มประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ การเปิดประเด็น การชักนำเข้าสู่การสนทนา ขึ้นเปลี่ยนผ่าน คำถามหลัก และการจบประเด็นสนทนา โดยขั้นตอนสุดท้ายผู้วิจัยทำการสรุปสิ่งสำคัญที่ได้จากการสนทนา และเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมสนทนาได้เสนอเพิ่มเติมหรือแก้ไขประเด็นสนทนาให้เข้าใจตรงกัน

การเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการทำแบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์และส่งให้กลุ่มตัวอย่างตอบในระหว่างเดือนสิงหาคม-กันยายน 2566 จำนวน 200 คน และสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างโดยการสนทนากลุ่มที่เป็นตัวแทนนักศึกษาที่ได้รับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งคณะกรรมการนักศึกษาประจำรุ่น จำนวน 5 คนในพื้นที่มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลจากแบบสอบถามผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ด้วยการใช้สถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย (ประคอง กรรณสูตร, 2538, หน้า 77) ดังนี้ ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึงความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด 1.51-2.49 หมายถึงความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย 2.50-3.49 หมายถึงความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 3.50-4.49 หมายถึงความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึงความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ผู้วิจัยทำการสรุปและวิเคราะห์ข้อมูลตามประเด็นที่กำหนดโดยการพรรณนาวิเคราะห์เพื่อให้ได้แนวทางในการสร้างแรงจูงใจในการทำกิจกรรมของนักศึกษา 4 ด้าน ประกอบด้วยด้านการยอมรับจากสังคม ด้านความพึงพอใจ ด้านความภูมิใจในตนเอง และด้านประโยชน์ที่จะได้รับ (Maslow, 1943, p. 374)

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ร้อยละ 43.00 ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ ปีที่ 3 รวมร้อยละ 86.00 และเคยเข้าร่วมกิจกรรม 5 กิจกรรมขึ้นไป ร้อยละ 36.50

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา คณะโลจิสติกส์และซัพพลายเชน มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

ตารางที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา

แรงจูงใจ	n=200		ระดับ	อันดับที่
	$\bar{X}$	SD		
1. ด้านการยอมรับจากสังคม	3.63	1.12	มาก	4
2. ด้านความพึงพอใจ	3.71	1.06	มาก	2
3. ด้านความภูมิใจในตนเอง	3.64	1.15	มาก	3
4. ด้านประโยชน์ที่จะได้รับ	3.85	0.97	มาก	1
เฉลี่ยรวม	3.71	1.07	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.71$, $SD=1.07$) เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านประโยชน์ที่จะได้รับ ($\bar{X}=3.85$, $SD=0.97$) รองลงมาด้านความพึงพอใจ ($\bar{X}=3.71$, $SD=1.06$) ด้านความภูมิใจในตนเอง ($\bar{X}=3.64$, $SD=1.15$) และด้านการยอมรับจากสังคม ($\bar{X}=3.63$, $SD=1.12$) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ความคิดเห็นแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ด้านการยอมรับจากสังคม

ด้านการยอมรับจากสังคม	n=200		ระดับ	อันดับที่
	$\bar{X}$	SD		
1. การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้นักศึกษาเป็นที่รู้จักของเพื่อนในคณะหรือมหาวิทยาลัย	3.62	1.21	มาก	3
2. การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้นักศึกษาเป็นที่ยอมรับของเพื่อน ๆ ในกลุ่มของนักศึกษา	3.52	1.05	มาก	4
3. การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้นักศึกษามีเพื่อนเพิ่มมากขึ้น	3.90	1.04	มาก	1
4. การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้ได้รับการยอมรับและคำชื่นชมจากอาจารย์และผู้บริหารมหาวิทยาลัย	3.64	1.12	มาก	2
5. การเข้าร่วมกิจกรรมจะทำให้สังคมทั่วไปยอมรับในตัวนักศึกษา	3.49	1.12	ปานกลาง	5
เฉลี่ยรวม	3.63	1.12	มาก	

จากตารางที่ 3 พบว่าความคิดเห็นแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ด้านการยอมรับจากสังคม มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.63$, $SD=1.12$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็นในระดับมาก จำนวน 4 รายการ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้นักศึกษามีเพื่อนเพิ่มขึ้น ($\bar{X}=3.90$, $SD=1.04$) รองลงมาการเข้าร่วมกิจกรรมทำให้ได้รับการยอมรับและคำชื่นชมจากอาจารย์และผู้บริหารมหาวิทยาลัย ($\bar{X}=3.64$, $SD=1.12$) และการเข้าร่วมกิจกรรมทำให้นักศึกษาเป็นที่รู้จักของเพื่อนในคณะหรือมหาวิทยาลัย ($\bar{X}=3.62$, $SD=1.21$) การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้นักศึกษาเป็นที่ยอมรับของเพื่อน ๆ ในกลุ่มของนักศึกษา ($\bar{X}=3.52$, $SD=1.05$) และมีความคิดเห็นในระดับปานกลางคือ การเข้าร่วมกิจกรรมจะทำให้สังคมทั่วไปยอมรับในตัวนักศึกษา ($\bar{X}=3.49$, $SD=1.12$)

ตารางที่ 4 ความคิดเห็นแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ด้านความพึงพอใจ

ด้านความพึงพอใจ	n=200		ระดับ	อันดับที่
	$\bar{X}$	SD		
1. นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจ	3.92	1.05	มาก	1
2. นักศึกษามีความชื่นชอบที่ได้เข้าร่วมกิจกรรม	3.61	1.04	มาก	4
3. นักศึกษามีความพึงพอใจในผลลัพธ์ที่ได้จากการทำกิจกรรม	3.70	1.06	มาก	3
4. เมื่อคณะจัดกิจกรรมขึ้น นักศึกษามีความพร้อมที่จะเข้าร่วมกิจกรรม	3.58	1.09	มาก	5
5. นักศึกษาอยากให้คณะจัดกิจกรรมที่มีประโยชน์อย่างต่อเนื่อง	3.75	1.03	มาก	2
เฉลี่ยรวม	3.71	1.05	มาก	

จากตารางที่ 4 พบว่าความคิดเห็นแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ด้านความพึงพอใจ มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.71$, $SD=1.05$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกรายการ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจ ($\bar{X}=3.92$, $SD=1.05$) รองลงมานักศึกษาอยากให้คณะจัดกิจกรรมที่มีประโยชน์อย่างต่อเนื่อง ($\bar{X}=3.75$, $SD=1.03$) นักศึกษามีความพึงพอใจในผลลัพธ์ที่ได้จากการทำกิจกรรม ($\bar{X}=3.70$, $SD=1.06$) นักศึกษามีความชื่นชอบที่ได้เข้าร่วมกิจกรรม ($\bar{X}=3.61$, $SD=1.04$) และเมื่อคณะจัดกิจกรรมขึ้นนักศึกษามีความพร้อมที่จะเข้าร่วมกิจกรรม ($\bar{X}=3.58$, $SD=1.09$) ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ด้านความภูมิใจในตนเอง

ด้านความภูมิใจในตนเอง	n=200		ระดับ	อันดับที่
	$\bar{X}$	SD		
1. นักศึกษามีความประทับใจที่ได้เข้าร่วมกิจกรรม	3.81	1.07	มาก	3
2. นักศึกษามีความภาคภูมิใจที่ได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	3.83	1.02	มาก	1
3. นักศึกษารู้สึกยินดีที่ได้รับคำชมเชยหรือได้รับการยกย่องที่ได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	3.44	1.15	ปานกลาง	4
4. นักศึกษามีความมุ่งมั่น ตั้งใจ ที่ได้ทำกิจกรรม	3.83	1.04	มาก	2
5. นักศึกษามักได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบในการทำกิจกรรม เช่น เป็นหัวหน้าทีมงาน เป็นพิธีกร เป็นทีมงานขับเคลื่อนกิจกรรม	3.31	1.33	ปานกลาง	5
เฉลี่ยรวม	3.64	1.15	มาก	

จากตารางที่ 5 พบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ด้านความภูมิใจในตนเอง ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.64$, $SD=1.15$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีความคิดเห็นในระดับมาก จำนวน 3 รายการ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ นักศึกษามีความภาคภูมิใจที่ได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ($\bar{X}=3.83$, $SD=1.02$) รองลงมานักศึกษามีความมุ่งมั่น ตั้งใจ ที่ได้ทำกิจกรรม ($\bar{X}=3.83$, $SD=1.04$) นักศึกษามีความประทับใจที่ได้เข้าร่วมกิจกรรม ($\bar{X}=3.81$, $SD=1.07$) และมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง จำนวน 2 รายการ ได้แก่ นักศึกษารู้สึกยินดีที่ได้รับคำชมเชย หรือได้รับการยกย่องที่ได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ($\bar{X}=3.44$, $SD=1.15$) และนักศึกษามักได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบในการทำกิจกรรม เช่น เป็นหัวหน้าทีมงาน เป็นพิธีกร เป็นทีมงานขับเคลื่อนกิจกรรม ($\bar{X}=3.31$, $SD=1.33$)

ตารางที่ 6 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ด้านประโยชน์ที่จะได้รับ

ด้านประโยชน์ที่จะได้รับ	n=200		ระดับ	อันดับที่
	$\bar{X}$	SD		
1. นักศึกษาสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองได้มากขึ้น เมื่อได้ทำกิจกรรมกับคณะ	3.86	1.03	มาก	2
2. นักศึกษาสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นหรือทำงานเป็นทีม ได้ดีขึ้น เมื่อได้ทำกิจกรรมกับคณะ	3.92	0.94	มาก	1
3. นักศึกษาสามารถสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพมากขึ้น เมื่อได้ทำกิจกรรมกับคณะ	3.79	1.01	มาก	5
4. นักศึกษาสามารถเรียนรู้ที่จะแก้ปัญหาได้ดีขึ้น เมื่อได้ทำ กิจกรรมกับคณะ	3.85	0.92	มาก	3
5. นักศึกษามีภาวะผู้นำ กล้าคิด กล้าตัดสินใจมากขึ้น เมื่อได้ทำกิจกรรมกับคณะ	3.82	0.96	ปานกลาง	4
เฉลี่ยรวม	3.85	0.97	มาก	

จากตารางที่ 6 พบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ด้านประโยชน์ที่จะได้รับ ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.85$, $SD=0.97$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน 4 รายการ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ นักศึกษาสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น หรือทำงานเป็นทีมได้ดีขึ้น เมื่อได้ทำกิจกรรมกับคณะ ($\bar{X}=3.92$, $SD=0.94$) รองลงมานักศึกษาสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองได้มากขึ้น เมื่อได้ทำกิจกรรมกับคณะ ($\bar{X}=3.86$, $SD=1.03$) นักศึกษาสามารถเรียนรู้ที่จะแก้ปัญหาได้ดีขึ้น เมื่อได้ทำกิจกรรมกับคณะ ($\bar{X}=3.85$, $SD=0.92$) และมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง จำนวน 2 รายการ ได้แก่ นักศึกษามีภาวะผู้นำ กล้าคิด กล้าตัดสินใจมากขึ้น เมื่อได้ทำกิจกรรมกับคณะ ($\bar{X}=3.82$, $SD=0.96$) นักศึกษาสามารถสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพมากขึ้น เมื่อได้ทำกิจกรรมกับคณะ ($\bar{X}=3.79$, $SD=1.01$)

3. การจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group) ได้ความคิดเห็นจากการสนทนากลุ่ม ดังนี้

“เหตุผลที่เข้าร่วมกิจกรรมนี้ครับ เพราะว่าอยากลองดูความสามารถของตัวเองว่า
สามารถทำได้ถึงไหนและทำอะไรได้ดีบ้าง เมื่อตอนมอปลายเนี่ยผมเป็นคนที่ไม่เอากิจกรรมอะไร
ของโรงเรียนนะ แล้วก็เห็นว่าเพื่อนที่สอบติดมหาลัยกันโดยใช้ portfolio ที่เป็นด้านกิจกรรมครับ
แล้วผมต้องไปสอบแข่งซึ่งเป็นอะไรที่เสียโอกาสตรงนี้ แล้วพอขึ้นมหาลัยเนี่ยจึงอยากลองเป็นเด็ก

วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี

ปีที่ 20 ฉบับที่ 4 เดือนเมษายน ถึง ธันวาคม 2567

กิจกรรมดูรับว่าจะสามารถทำได้ถึงไหนแล้วก็ให้กิจกรรมตรงนี้จะไปช่วยในด้านหน้าที่การงาน
ในอนาคตเพราะเราได้ทำอะไรหลายหลายอย่างในมหาลัยซึ่งเป็นการฝึกฝนตัวเองกันด้วยครับ”

ตัวแทนนักศึกษา คนที่ 1

“หนูคิดว่าการทำกิจกรรม ไปแข่งขันประกวดจะทำให้มีความรู้เยอะกว่าคนอื่นที่อยู่ใน
ห้องเรียน แบบว่าถ้าอาจารย์สอนเท่านั้นในห้องเรียน แต่ถ้าหนูไปประกวดอะ หนูอาจจะได้เยอะกว่า
ที่เพื่อนในห้องเรียน หนูก็เลยรู้สึกว่าการประกวดไปแล้วก็เป็นฝึกการเข้าสังคมด้วย หนูรู้สึกว่ามัน
เห็นชัดมากคือจากที่หนูไม่ค่อยมีตัวตนอะไรใหม่คะ แต่เนี่ยเหมือนเวลาหนูพูดคนอื่นก็จะเชื่อ รู้สึกว่า
ถ้าหนูพูดอะมันน่าเชื่อถืออะ ไรเงี้ยคือความน่าเชื่อถือให้กับตัวเองด้วย”

ตัวแทนนักศึกษา คนที่ 2

“คนเข้าร่วมส่วนใหญ่ก็จะเป็นหน้าเดิม ๆ สแตนด์คาร์ดคือแค่พวกหนูเลย แบบมันไม่ค่อย
มีแรงจูงใจให้คนที่อยู่ในคณะเค้าเข้าร่วมกิจกรรมกับเรา เหมือนเค้าแบบก็มีพวกนี้อยู่แล้วนี่ไงจะ
เข้าทำไมมันมีไอ้พวกนั้นที่เป็นหน้าเป็นตาอยู่แล้วเค้าก็น่าจะรู้สึกว่าแบบก็เข้าแล้วมันไม่ค่อยมี
ความหมายอะไรกับเขาหรือเปล่าเค้าเลยไม่ค่อยอยากจะเข้ากิจกรรม”

ตัวแทนนักศึกษา คนที่ 3

“ส่วนหนูรู้สึกว่ามันพัฒนาตัวเราไปเรื่อย ๆ อะอะไรที่ไม่เคยทำก็ได้ทำ สิ่งที่ไม่เคยทำพอ
ได้มาทำแล้วมันเสริมตัวเราได้ว่า เราสามารถทำสิ่งนี้ได้ นอกจากการแค่ว่าเราอยากทำแต่ไม่มี
โอกาสได้ทำ แต่พอมีโอกาสได้ทำมันทำให้เรารู้สึกว่าแบบทำได้เราทำได้”

ตัวแทนนักศึกษา คนที่ 4

“เดิมเป็นคนที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมมาก่อน แต่ว่าพอมายู่มหาลัย อยู่ในกลุ่มเพื่อนที่เค้า
เข้ากิจกรรมก็กลายเป็นว่าถึงเราเข้าร่วมกับกิจกรรมด้วย อีกส่วนหนึ่งก็เป็นความสนใจในการเรียน
ด้วยที่ว่าเราเข้ากิจกรรมแล้ว หลัง ๆ เรารู้สึกคิดว่าถ้าเกิดเราเข้ามันเป็นประโยชน์กว่าตัวเราที่จะไป
ใช้ในการทำงาน”

ตัวแทนนักศึกษา คนที่ 5

การวิเคราะห์การจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group) พบว่าการทำกิจกรรมช่วยทำให้เกิดการพัฒนา
ตนเอง สามารถนำประโยชน์หรือทักษะที่ได้ไปใช้ในอนาคตได้ อีกทั้งยังได้รับการยอมรับจากสังคม แต่ควร
ปรับปรุงให้สร้างแรงจูงใจในการดึงนักศึกษาที่ไม่เคยเข้าร่วมหรือเข้าร่วมน้อยให้เข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น
4. แนวทางการสร้างแรงจูงใจในการทำกิจกรรมของนักศึกษา การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามและการ
สนทนากลุ่ม สรุปได้ดังนี้

1. การออกแบบกิจกรรมที่สร้างความสามัคคีกันในขณะที่ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เช่น กิจกรรมต้อนรับน้องใหม่ กิจกรรมสหนาการ กิจกรรมแข่งขันกีฬาในคณาภิณะ เพื่อสร้างการยอมรับระหว่างเพื่อนกับเพื่อน โดยมีเป้าหมายเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในระดับมหาวิทยาลัยต่อไป

2. ควรมีการส่งเสริมให้นักศึกษาพัฒนาตนเองเพิ่มขึ้น โดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมตั้งแต่กระบวนการเริ่มต้นของกิจกรรม จนถึงสิ้นสุดของกิจกรรมเพื่อให้ตอบโจทย์การเข้าร่วมกิจกรรมที่มากขึ้นและเป็นการสร้างนักศึกษาต้นแบบตามที่คาดหวัง

3. ควรเสริมสร้างความภาคภูมิใจให้นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น เช่น การนำผลสัมฤทธิ์ของกิจกรรมก่อนหน้ามาให้ให้นักศึกษาร่วมกันวิเคราะห์ปัญหา หาสาเหตุของปัญหา กำหนดวิธีการป้องกันปัญหา และให้นักศึกษานำไปใช้ในการตัดสินใจวางแผน ออกแบบกิจกรรมใหม่ ๆ ต่อไป

4. ควรมีการประชาสัมพันธ์หรือสื่อสาร เพื่อสร้างการรับรู้ถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการทำกิจกรรม โดยให้นักศึกษาเข้าใจถึงทักษะใหม่ ๆ ที่จะได้รับ เช่น การทำงานเป็นทีม การปรับบุคลิกภาพในการทำงาน การรับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่น

อภิปรายผล

แนวทางการสร้างแรงจูงใจในการทำกิจกรรมของนักศึกษาคณะโลจิสติกส์และซัพพลายเชน มหาวิทยาลัยศรีปทุม ชลบุรี พบว่าการศึกษามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมของนักศึกษา สอดคล้องกับ ปุณณวัชร วิเทียมณูลักษณะ (2563, หน้า 94) ที่ศึกษาแนวทางการพัฒนาแรงจูงใจนักศึกษาให้เป็นนักกิจกรรม นักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่าแรงจูงใจแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ แรงจูงใจภายใน ได้แก่ ความชอบส่วนบุคคลและความต้องการพื้นที่ในการแสดงออก ความท้าทายในการพัฒนาตนเอง การเป็นที่ยอมรับในสังคม ความต้องการอำนาจและเกียรติยศ และแรงจูงใจภายนอก ได้แก่ นโยบายการพัฒนาการศึกษาและการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยและคณะวิศวกรรมศาสตร์ อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน ความต้องการของผู้ประกอบการ และยังพบว่าแนวทางในการสร้างแรงจูงใจในการทำกิจกรรมของนักศึกษา สอดคล้องกับ ธันวดี ดอนวิเศษ (2560, หน้า 174) ที่ศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดกิจกรรม นักศึกษาในการเตรียมพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน พบว่าการพิจารณาปรับปรุงวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ และเป้าหมาย ประเภทของกิจกรรมนักศึกษา งบประมาณกิจกรรมนักศึกษา ตลอดจนระเบียบ ข้อบังคับของมหาวิทยาลัยในการดำเนินงาน และสอดคล้องกับ พรพิมล ฤทธิเลิศชัย (2565, หน้า 9) ที่ศึกษาการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชน พบว่าการสร้างแรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญที่สามารถช่วยกระตุ้นทำให้ครูภายในโรงเรียนเอกชน แสดงพฤติกรรมการทำงานในเชิงบวกด้วยความตั้งใจและร่วมมือในการปฏิบัติงานที่ดีและมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ 1) ด้านการยอมรับจากสังคม มีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม การที่นักศึกษารู้สึกว่าตนเองได้รับการยอมรับและชื่นชมจากเพื่อน ๆ และบุคคลรอบข้าง เป็นแรงผลักดันที่ทำให้

ให้นักศึกษามีความพยายามในการมีส่วนร่วมกับการกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย สอดคล้องกับ ดารัตน์ มากสวัสดิ์ และสินีนาถ เริ่มลาวรรณ (2566, หน้า 123) ที่ศึกษาแรงจูงใจที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในยุค New Normal ของบุคลากรสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด เขต 2 สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ พบว่าการยอมรับนับถือ เป็นปัจจัยจูงใจที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในยุค New Normal ของบุคลากร สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เขต 2 2) ด้านความพึงพอใจ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมเมื่อนักศึกษาได้มีโอกาสทำกิจกรรมที่ตรงกับความสนใจและความชอบส่วนตัว จะทำให้นักศึกษามีความสุขและความพึงพอใจจากการทำกิจกรรมเหล่านั้น ความพึงพอใจที่เกิดขึ้นจะช่วยเสริมสร้างความผูกพันและความรักในสถาบัน สอดคล้องกับ พิรารวรรณ กิตติสากล (2565, หน้า 266) ที่ศึกษาปัจจัยด้านแรงจูงใจในงาน ความพึงพอใจในงานที่มีผลต่อความผูกพันต่อองค์กรของพนักงาน กรณีศึกษา: พนักงานบริษัทนำเข้าและจำหน่ายเครื่องพิมพ์ พบว่าความพึงพอใจในงานโดยรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความผูกพันต่อองค์กร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ด้านความภูมิใจในตนเอง การที่นักศึกษาได้มีโอกาสทำกิจกรรมและประสบความสำเร็จในกิจกรรมนั้น ๆ จะช่วยเสริมสร้างความภูมิใจในตนเอง การได้รับการยอมรับจากการทำกิจกรรมหรือการได้รับรางวัลและการยกย่องจากบุคคลอื่น จะเป็นการเสริมสร้างทัศนคติเชิงบวกต่อตนเอง และทำให้นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมต่อไป สอดคล้องกับ จันทรจิรา ดุ้ยหล้า, ภูษิตย์ วงษ์เล็ก และภูวกร อนันตรักษ์ (2566, หน้า 178) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานกับความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานบริษัท เอปซี จำกัด พบว่าความภาคภูมิใจในตนเองส่งผลต่อความผูกพันต่อองค์กรจะทำให้พนักงานใช้ความพยายาม ความสามารถ สติปัญญา อุทิศร่างกายแรงใจในการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ 4) ด้านประโยชน์ที่จะได้รับ มีผลอย่างมากต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา นักศึกษาอาจมองเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมสามารถช่วยเสริมสร้างทักษะที่จำเป็นในการประกอบอาชีพในอนาคต เช่น ทักษะการทำงานเป็นทีม ทักษะการเป็นผู้นำ และทักษะการสื่อสาร นอกจากนี้การมีส่วนร่วมในกิจกรรมยังสามารถสร้างโอกาสในการสร้างเครือข่ายกับเพื่อนร่วมรุ่น สอดคล้องกับ สุภาพร กสิกร, เกษม แสงนนท์, ณัชชา อมราภรณ์ และเผด็จ จงสกุลศิริ (2567, หน้า 385) ที่ศึกษาแนวทางการส่งเสริมแรงจูงใจในการปฏิบัติงานตามหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ของครู กลุ่มโรงเรียนวังชลสินธุ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่าการเสริมสร้างขวัญกำลังใจจะช่วยก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานหลายประการคือ มีความสนใจศรัทธาและเชื่อมั่นต่อหน่วยงานที่มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน มีความร่วมมือร่วมใจต่อผู้บังคับบัญชาที่มีความเสียสละความรับผิดชอบอย่างเต็มที่

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. หน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี ควรให้ความสำคัญในการสร้างแรงจูงใจในการทำกิจกรรมของนักศึกษา โดยการพิจารณาแนวทางแรงจูงใจทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านประโยชน์ที่จะได้รับ ด้านความพึงพอใจ ด้านความภูมิใจในตนเอง และด้านการยอมรับจากสังคม เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามที่มหาวิทยาลัยคาดหวังในการพัฒนาบัณฑิตที่มีคุณภาพ

2. หน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัยสามารถนำเอาแนวทางการสร้างแรงจูงใจในการทำกิจกรรมของนักศึกษาไปปรับใช้ในองค์กรของท่านได้ เช่น การออกแบบกิจกรรมที่เสริมสร้างความสามัคคี การส่งเสริมให้นักศึกษาพัฒนาตนเองเพิ่มขึ้น การเสริมสร้างความภาคภูมิใจให้นักศึกษา และการประชาสัมพันธ์หรือสื่อสาร เพื่อสร้างการรับรู้ถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการทำกิจกรรม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการพัฒนา รูปแบบกิจกรรมที่สร้างแรงจูงใจในการทำกิจกรรมของนักศึกษา
2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการทำกิจกรรมของนักศึกษา

บรรณานุกรม

จิตติยาภรณ์ เชาวรากุล. (2563). คุณลักษณะของบัณฑิตตามความต้องการของสถานประกอบการในศตวรรษที่ 21. **วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร**, 4(2), หน้า 100-111.

จันทร์จิรา ดุษฎี, ภูษิตย์ วงษ์เล็ก และภูวกร อนันตรักษ์. (2566). ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานกับความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานบริษัท เอปซี จำกัด. **วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์**, 9(1), หน้า 167-179.

ดาร์ตัน มากสวัสดิ์ และสินินาถ เริ่มลาวรรณ. (2566). แรงจูงใจที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในยุค New Normal ของบุคลากรสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด เขต 2 สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. **วารสารวิจัยวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์**, 7(3), หน้า 111-124.

ธันวดี ดอนวิเศษ และพัชรินทร์ รุจิรานุกุล. (2560). แนวทางการพัฒนาการจัดกิจกรรมนักศึกษาในการเตรียมพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน. **วารสารวิจัยรำไพพรรณี**, 11(2), หน้า 167-176.

ปทุมณวัชร วิเชียมญลักษณ์. (2563). **แนวทางการพัฒนาแรงจูงใจให้นักศึกษาเป็นนักกิจกรรมนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์**. สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี

ปีที่ 20 ฉบับที่ 4 เดือนเมษายน ถึง ธันวาคม 2567

ประคอง กรรณสูต. (2538). **สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พรพิมล ฤทธิเลิศชัย. (2565). การสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชน. **วารสารนวัตกรรมการบริหารการศึกษา**, 1(2), หน้า 1-10.

พิราวรรณ กิตติสากล. (2565). **ปัจจัยด้านแรงจูงใจในงาน ความพึงพอใจในงาน ที่มีผลต่อความผูกพันต่อองค์กรของพนักงาน กรณีศึกษา: พนักงานบริษัทนำเข้าและจำหน่ายเครื่องพิมพ์**. สารนิพนธ์การจัดการมหาบัณฑิต วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล.

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี. (2567). **ปรัชญา วิสัยทัศน์ ปณิธาน และพันธกิจ** (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <https://www.chonburi.spu.ac.th/web/about/index.php>. [2567, 1 มีนาคม].

สุภาพร กลีกร, เกษม แสงนนท์, ณัฏชา อมราภรณ์ และเผด็จ จงสกุลศิริ. (2567). แนวทางการส่งเสริมแรงจูงใจในการปฏิบัติงานตามหลักทฤษฎีธรรมาภิบาลของครู กลุ่มโรงเรียนวังชลสินธุ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. **วารสารบรรณการศึกษาศาสตร์และมนุษยสังคมศาสตร์**, 5(1), หน้า 368-388.

สุรัชย์ ทูหมัด. (2561). ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมกับการโครงการด้านศิลปวัฒนธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. **วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม**, 8(2), หน้า 26-35.

สำนักงานทะเบียน มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี. (2566). **ข้อมูลจำนวนนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี** (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <https://www.chonburi.spu.ac.th/registrar/> [2566, 15 ธันวาคม].

Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. **Educational and psychological measurement**, 30(3), pp. 607-610.

Maslow, A. H. (1943). A Theory of Human Motivation. **Psychological Review**, 50(4), pp. 370-396.

Morris, R. K., Selman, T. J., Zamora, J., & Khan, K. S. (2011). Methodological quality of test accuracy studies included in systematic reviews in obstetrics and gynaecology: sources of bias. **BMC women's health**, 11, pp. 1-7.